

ten Zwecke unternommenen religiösen Observanzen selbst (häufig neben तपस्) H. 823. दीक्षायै तपसे ऽग्नये स्वाहा VS. 4, 7. 8, 54. 19, 13. 30. 14, 24. AIT. Br. 3, 26. ÇAT. Br. 3, 4, 2. TS. 3, 3, 4, 1. °तपसी gaṇa दधिपयमादि zu P. 2, 4, 14. VS. 4, 2. TBR. 1, 8, 2, 1. — AV. 12, 1, 1. 19, 40, 3. 41, 1. दीक्षामुपैति 9, 6, 4. 8, 9, 17. 3, 15. AIT. Br. 1, 1, 4. TBR. 2, 7, 22, 1. ÇAT. Br. 3, 4, 4, 1. 4, 6, 8, 1. fgg. 5, 4, 5, 13. 12, 1, 2, 1. अवात्तर° 3, 4, 2, 2. पूर्व° 6, 2, 2, 39. अनुपूर्व° 12, 1, 1, 10. — KĀTJ. ÇR. 7, 1, 29. 14, 1, 10. ÇĀṆKH. ÇR. 10, 1, 2. LĀTJ. 8, 9, 8. 10, 11, 8. KAUC. 67. श्वो मे दीक्षा भवेत् MBh. 1, 8135. दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् । प्रविशेश 14, 2850. HARIV. 300. R. 1, 31, 28. 29. दीक्षां गतो ह्येष मुनिर्मानिखं च गमिष्यति 32, 4. दीक्षां च समुपाविश 62, 2. सावत्सर° HARIV. 7993. यज्ञ° M. 2, 169. राजसूय° MBh. 2, A dhj. 32 in der Unterschr. महासत्त्व° BṛĀG. P. 4, 21, 13. विवाहदीक्षां निर्वर्तयद्गुरुः RAGH. 3, 33. KUMĀRAS. 7, 24. 8. कृतास्त्रा रणदीक्षाभिर्दीक्षिताः in den Kampf eingeweiht so v. a. dazu vollkommen gerüstet, vorbereitet MBh. 7, 3588. — त्रैलोक्यविजयार्थाय समाधयेकनिश्चयम् । दीक्षां कृत्वा गतो विन्ध्यं तत्रोग्रं तेषुस्तपः ॥ SUND. 1, 7. वधार्थं तस्य दीक्षा मे न लोकार्थम् MBh. 3, 7372. एताश्चान्याश्च सेवेत दीक्षा विप्रो वने वसन् M. 6, 29. चरन्दीक्षां महतेजा दुश्शरामकृतात्मभिः । वायुभक्तो निराहारः MBh. 1, 1032. 1814. 12, 8897. तावेव मानुषो दीक्षां वरुक्षौ सूर्यजितौ HARIV. 3733. अन्नदीक्षाप्रयत्न RAGH. 3, 44, 65. यथादीक्षन् MBh. 14, 1270. das sich-Weißen einer Person oder Sache, völlige Hingabe, das Aufgehen in: विशतु शिवदीक्षायाम् BṛĀG. P. 4, 2, 29. गुरु° RĀGA-TAR. 6, 12. शाकदीक्षानि: dadurch, dass man einzig nur von Gemüse lebt, MBh. 13, 2933. विरुद्धीक्षासु KATHĀS. 17, 28. प्रङ्गार° R. 6, 34. Personif. ist die Weihe die Gemahlin Soma's R. 5, 23, 26. des Rudra Ugra VP. 39. des Rudra Vāmadeva BṛĀG. P. 3, 12, 13. Eine spielende Etym. des Wortes: दीयते ज्ञानमत्यन्तं नीयते पापसंघयः । तस्मादीक्षिति सा प्रोक्ता ÇKDR.; vgl. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 23. Nach AGĀJAPĀLA imi ÇKDR. = यजन und पूजन.

दीक्षाक्रमरत्न (दी°-क्रम + र°) n. Titel einer Schrift über die Weihe MACK. Coll. I, 137.

दीक्षान्त (दी° + त°) n. desgl. GILD. Bibl. 463.

दीक्षान्त AK. 2, 7, 27 zur Erkl. von अत्रभ्य.

दीक्षापति (दी° + पति) m. Herr der Weihe VS. 3, 6.

दीक्षापय् s. u. dem caus. von दीन्.

दीक्षापाल (दी° + पाल) m. Beschirmer der Weihe, so heissen Agni und Vishnu AIT. Br. 1, 4. TBR. 2, 4, 3, 4.

दीक्षामय (von दीक्षा) adj. in der Weihe bestehend HARIV. 2115.

दीक्षितं (partic. vom caus. von दीन्, nach gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36 von दीक्षा) adj. der die Weißen empfangen hat AK. 2, 7, 7. H. 817. VS. 20, 24. AV. 10, 10, 12. 11, 5, 6. AIT. Br. 1, 3, 6, 7. 7, 25. ÇAT. Br. 3, 1, 1, 7. 10, 28. 9, 3, 1. ĀCV. ÇR. 6, 9, 12, 4. संवत्सराय ÇAT. Br. 12, 2, 2, 8. °व्रत KĀTJ. ÇR. 4, 6, 13. अदीक्षिता दीक्षितं याजयति ÇĀṆKH. ÇR. 16, 20, 7. °वसन n. das Gewand eines Geweihten ÇAT. Br. 2, 5, 2, 47. 3, 1, 2, 18. 3, 6, 5, 2, 18. ÇĀṆKH. ÇR. 18, 24, 4. °वार्द m. TS. 3, 1, 1, 1. — M. 2, 128, 4, 130. 210. 8, 360. JĀGṆ. 3, 28. MBh. 1, 8140. 2, 1248. वर्णानां ब्राह्मणश्यासि विप्राणां दीक्षिता द्विजः 13, 918. 14, 1179. R. 1, 40, 16. 42, 24. 3, 49, 19. 70, 15. BṛĀG. P. 4, 27, 11. 6, 11, 15. PRAB. 19, 14. दीक्षितः शिवमन्त्रेण PAÑKAT. I, 183. सावत्सरदीक्षायां दीक्षितः HARIV. 7993. दीक्षितं यज्ञकर्मसु MBh. 9, 2105.

घापन्नाभयसन्नेषु दीक्षिताः खलु पौरवाः ÇĀK. 49. अश्वमेधाय दीक्षितः MBh. 3, 12677. 1, 2208. RAGH. 8, 74. BṛĀG. P. 4, 17, 45. ह्यमेधेन MBh. 3, 8859. भवति नरपयोगे दीक्षितः पार्थिवेन्द्रः VARĀH. BṚH. 13, 4. साम्राज्य° RAGH. 4, 5. Uneig. so v. a. vorbereitet zu Etwas, bereit zu: रणदीक्षाभिर्दीक्षिताः MBh. 7, 3588. योधयन्तः परस्परं यमराष्ट्राय मरुते परलोकाय दीक्षिताः 6606. ततः पराजिताः पार्था वनवासाय दीक्षिताः । अज्ञिनान्युत्तरीयाणि जगृक्षुश्च यथाक्रमम् ॥ 2, 2514. 13, 358. R. GORR. 2, 23, 25. 6, 104, 19. (तम्) विश्वा-स्य दीक्षितं कृत्वा einweihen, vertraut machen KATHĀS. 20, 198. Häufig am Ende von Personennamen (wohl von Brahmanen) nach einem anderen Personennamen (der von dem und dem Geweihte); so z. B. in अ-प्यय°, भट्टेजि°, भानुजी°, शंकर°. Nicht selten wird der Kürze wegen der vorangehende Name weggelassen; vgl. BṛĀG. P. I, LXIV. Verz. d. B. H. No. 751. Verz. d. Oxf. H. No. 413. ÇKDR. führt aus dem Kāçikhaṇḍa 13 eine Stelle an, in der Dikshita als Bein. eines Brahmanen Jaḡnā-datta in der Stadt Kāmpilla erscheint. Am Anf. eines Personennamens in °दुष्टिराज und °बालकृष्ण Verz. d. Oxf. H. No. 283.

दीक्षितरू nom. ag. von दीन् P. 3, 2, 153.

दीक्षितवमित (दी° + वि°) n. die für den zu Weihenden errichtete Hütte KĀTJ. 23, 2. AIT. Br. 1, 3. — Vgl. प्राचीनवंश.

दीक्षितायनी f. N. pr. der Gemahlin des Dikshita Jaḡnādatta Kāçikhaṇḍa 13 im ÇKDR.

दीक्षिन् (von दीक्षा) adj. am Ende eines comp. die Weißen nehmend: पूर्व°, अपर° AIT. Br. 1, 3. एकाष्टक° LĀTJ. 4, 8, 21. एक° KĀTJ. ÇR. 7, 3, 12. सह° PAÑKAT. Br. 10, 3. — Vgl. गणदीक्षिन्.

दीति (von 2. दी) f. Schein, Glanz; s. सु°.

दीद s. u. 3. दी.

दीदि oder दीदी (von 2. दी) adj. scheinend; s. दीद्यग्नि und vgl. 2. दीधी.

दीदिति (wie eben) f. = दीति; s. सु°.

दीदिवि (wie eben) UṆĀDIS. 4, 55 (von दिव्). 1) adj. scheinend, von Agni RV. 4, 1, 8. दीदिविश्च मा जगृविश्च PĀR. GṚHJ. 3, 4. = उदित auf-gegangen (von einem Gestirn) ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) m. Bein. Brhas-pati's, der Planet Jupiter TRĀK. 1, 1, 91. H. ç. 13. MED. v. 38. HĀR. 36. — 3) der Himmel H. ç. 2. UḠĠVAL.; vgl. दिदिवि. — 4) gekochter Reis, Speise AK. 2, 9, 48. H. 393. m. n. MED. m. f. H., Sch. Nach UḠĠVAL. = भन, nach UṆ. 4, 56, Sch. = मोक्ष die letzte Befreiung der Seele. Bei UḠĠVAL. m. n. = अर्थ, welches AUFRICHT in अन्न verwandelt hat, aber dieses ist schon in भन enthalten.

दीदी s. u. 2. दी und vgl. दीदि.

दीद्यग्नि (दीदि + अग्नि) adj. scheinende Feuer habend (nach SĪ.), Beiw. der Aqvin RV. 1, 13, 11. VĀLAKH. 8, 2.

1. दीधिति (von धी, दीधी, दीधि) f. andächtige Aufmerksamkeit, Andacht; religiöses Erkennen (Ahnung): इयं सा वै अग्ने दीधितिर्वज्रत्रा अ-पिप्राणी च सदेनो च भूयाः RV. 1, 186, 11. प्र दीधितिर्विश्वावरा जिगाति क्तातरामिः प्रथमं यज्ञेयै 3, 4, 3. विद्धा ऋतस्य दीधितिम् 31, 1. 9, 102, 1. 8. शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः 4, 2, 16. चित्रा वा येषु दीधितिरासन्नकथा पान्ति ये 5, 18, 4. प्र शस्तमा वरुणं दीधितो गोमित्रं भगमदिंति नूनमश्याः 42, 1. अग्निं नरो दीधितिभिर्पर्यास्त्युत्ती जनयन्त mit Andacht 7, 1, 1.